II Wtorek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 3,1-6): Wszedł znowu do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschłą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka, który miał uschłą rękę: «Stań tu na środku!». A do nich powiedział: «Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie ocalić czy zabić?» Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy wkoło po wszystkich z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serca, rzekł do człowieka: «Wyciągnij rękę!». Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz odbyli naradę przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

«Co wolno w szabat: uczyni? co? dobrego czy co? z?ego? ?ycie ocali? czy zabi??»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Jezus uczy nas, iż należy czynić dobro w każdej chwili. Nie ma jednego czasu na czynienie dobra a innego na pobłażanie sobie w miłości bliźniego. Miłość pochodząca od Boga prowadzi nas ku najwyżeszmu Prawu, które zostawił nam Jezus w “nowym przykazaniu” «abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem » (J 13,34). Jezus nie anuluje, ani nie krytykuje Prawa mojżeszowego, gdyż On sam przestrzega jego przykazania i udaje się co sobotę do synagogi. Jezus krytykuje wąską interpretację Prawa, którą wykładają uczeni w Piśmie i faryzeusze. Interpretację, która zostawia mało miejsca na miłosierdzie.

Jezus Chrystus przyszedł głosić Ewangelię wyzwolenia, jednakże jego przeciwnicy, dalecy by dać się przekonać, szukają przeciw niemu dowodów: «Był tam człowiek, który miał uschłą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat żeby Go oskarżyć» (Mk 3,1-2). W tym samym czasie, gdy jesteśmy świadkami działania łaski, doświadczamy zatwardziałości serc niektórych ludzi, myślących w swej pysze, że prawda jest po ich stronie. Doświadczyli radości faryzeusze na widok owego biedaka, który odzyskał zdrowie? Nie, wręcz przeciwnie, zostali zaślepieni jaszcze bardziej, aż do tego stopnia, iż udali się do zwolenników Heroda – swoich wrogów – aby naradzić się w jaki sposób Go zgładzić. Przedziwny sojusz!

Swoim działaniem, Jezus uwalnia także szabat z kajdan, którymi go opletli uczeni w Prawie i faryzeusze, i przywraca jego prawdziwy sens: dzień komunii człowieka z Bogiem, dzień wyzwolenia z niewoli, dzień uwolnienia od sił zła. Święty Augustyn mówi: «Kto ma pokój w sumieniu, jest spokojny, i ten właśnie spokój jest szabatem serca». W Jezusie Chrystusie, szabat otwiera się na dar niedzieli.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Ponieważ prawdą jest to, że On który miał prawdziwe ciało i prawdziwą duszę człowieka, żałował także prawdziwie. Dlatego mówi się prawdę opowiadając, że zasmucił się z gniewem z powodu zatwardziałości serc żydów» (Święty Augustyn)

- «Innym powodem zatwardzania serca jest zamykanie się w sobie, budowanie świata wewnątrz siebie. Ci “religijni narcyzowie” o twardych sercach próbują schronić się w murach, które wokół siebie stawiają» (Franciszek)

- «Ewangelia przytacza wiele sytuacji, gdy oskarżano Jezusa o naruszenie prawa szabatu. Jednak Jezus nigdy nie narusza świętości tego dnia. Wyjaśnia autorytatywnie jego autentyczne znaczenie: "To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu" (Mk 2, 27). (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2173)